

Jina med J

av

Katarina Widholm

Utgiven av Kikkuli förlag ab
Fastlagsvägen 53
126 47 Hägersten
E-post: kikkuli@ullastahlberg.com
Hemsida: www.kikkuli.com

Omslagsbild: Jens Ahlbom
Porträttbild: Joakim Brolin
Form: Ulla Ståhlberg
Tryck: Books-on-demand, Visby 2009

© Författaren och Kikkuli förlag ab

ISBN 978-91-89610-51-4

Mångfaldigandet av denna bok, helt eller delvis, är enligt lag om upphovsrätt av den 30 dec 1960, förbjudet utan medgivande.

Kapitel 1

Jag heter Regina Planck. Mest kallas jag för Jina. Jo, det ska stavas med J annars blir det fel tycker jag. Inte med G som många tror. Regina är mitt riktiga namn, det som står i skolkatalogen och så.

Planck heter vi i efternamn. Många skrattar åt det också - *spik och plank, är du pank!* Men mamma säger att jag ska vara stolt över att ha samma namn som en av historiens allra största kvantfysiker. Jag vet inte vad en kvantfysiker är ens och jag har ingen lust att ta reda på det än så länge. Det får bli ungefär i nian tror jag. Nu är jag nästan bara intresserad av djur. Mest hästar. Eller kanske inte, utan egentligen bara av en enda speciell häst. Han är:

- Brun med svart man.
- Har vita sockor på bakbenen.
- Har världens finaste bruna ögon.
- Är ungefär 130 centimeter i mankhöjd.
- Är ganska tjock.
- Är en korsningsponny.
- Tycker om Falu rågrut bröd.
- Heter Rofiad men kallas för Roffe.
- Är världens finaste häst.
- Står på Ridskolestallet här i stan.
- Jag
- Är
- Tyvärr
- Inte
- Skötare
- På honom.

Jag går i fyran och är nästan tio år. Eller, jag blir tio den sjuttonde november. Och eftersom det bara är september nu så dröjer det ganska länge tills jag fyller år. Jag är faktiskt den som fyller år sist i min klass. Alla andra fyller före sommaren så det är bara jag som är nio fortfarande. Min kompis Elin till exempel, fyller den tjugooåttonde mars. Hon är Vädur. Elin säger att de är modiga, framåt och väldigt optimistiska, vädurarna. Självt är jag Skorpion. De är mystiska, svåra och lömska påstår Elin.

Hon kan allting om horoskopet. Precis alla tecken. Hennes mamma är nämligen astrolog. Det betyder att när hon inte jobbar på vårdcentralen som sjuksyster så kommer det tanter till henne och betalar för att hon ska räkna ut en massa på sin dator och sen sitter de i flera timmar och mumlar om ascendenten och femte huset och själens utvecklingsfaser och allt möjligt. Ibland lägger Elins mamma ut kort också i mystiska mönster åt tanterna och så pratar hon en massa om vad det betyder och så.

Elin och jag brukar smyga på dem fast vi inte får. I Elins rum finns det en garderob som är inbyggd i väggen. Och längst in mot den väggen är det en ganska stor spricka uppe vid taket så att om man står på en stol kan man se lite av vardagsrummet genom den sprickan. Oftast är det Elin som står där och jag som sitter på golvet bredvid. Då kan jag bara höra men det är också roligt. Elins mamma spelar ganska mycket sån där valsångsmusik och sån med vattenfall och bäckar. Fast tyvärr blir jag nästan alltid kissnödig. Det blir jag jämt när det är spännande. Till exempel

när man leker kurragömma. Då måste jag jämt gå fram och ropa "tufriid" och skynda mig in på toa.

Inne på Elins toa, jo, hon har faktiskt en helt egen toa, (lyllo henne!) kan man också höra lite från vardagsrummet. I alla fall av musiken och om tanterna pratar väldigt högt.

En gång när jag satt inne på toan hörde jag en tant ropa med så stark röst att det dånade genom toaväggen:

"Jag visste det! Det är den rätta vägen jag har valt. Själén måste få välja!"

Elin fick en fnissattack och ramlade ner från stolen i garderoben. Själév hoppade jag till så jag landade med halva skinkan utanför toastolen och det kom lite kiss vid sidan om och då började jag också skratta. Jag skrattade så jag inte kunde dra upp byxorna utan ramlade framåt och blev liggande en lång stund på Elins rosa toamatta. Elin hörde mig och jag hörde henne och då skrattade vi ännu mera. Elin pep till en gång och först hörde jag inte vad hon sa men efter en stund lät hon igen och då hörde jag henne ropa:

"Sjääälén måste få väälja!"

Då svarade jag med samma tillgjorda röst:

"Det är det rätta väägen jag vaaalt!" och så skrattade vi ännu mera. Ända tills Elins mamma kom in och sa att vi fick så lov att vara lite tystare och inte störa henne när hon arbetade för i så fall skulle hon bli tvungen att skicka ut oss. Jag höll, såklart, på att skämmas ihjäl där jag låg på toagolvet med jeansen runt bena. Men Elins mamma log bara milt mot mig och lyfte sådär snyggt på ena ögonbrynet innan hon stängde dörren. Hon är väldigt snygg Elins mamma. Mer som en tjej liksom med långt brunrött hår, långa

rassliga örhängen och en grön sammetsklänning med speglar i som hon har när hon tar emot tanter.

På vårdcentralen, där jag också träffar henne ibland, har hon blå byxdress och håret uppsatt i klämma. Hon är snygg då också fast mer annorlunda. Men hon ler alltid likadant. Milt och med ena ögonbrynet upplyft. Det är för att hon är Fisk säger Elin. Fiskar är känsliga, noggranna och ofta väldigt snygga.

I min familj är vi fyra personer, två hundar, en katt, en hamster och cirka tjugosju fiskar. Jag måste säga cirka, för då och då dör det någon fisk och ibland kommer det dit fler. Hur det kan komma sig? Jo det beror på att min pappa har djuraffär och han brukar ta med sig fiskar hem ibland.

Ganska många i min klass är avundsjuka på mig för att jag får vara hur mycket jag vill i affären, klappa alla djur och mata dem och sköta om dem hur mycket jag vill. Fast det är himla mycket jobb med dem. Ingen kan tro hur mycket det är att fixa med i en djuraffär! Det är matning och rengöring av burar och passning när till exempel hamstrarna får ungar så de inte biter ihjäl dem. Och man ska kånka fram foder från lagret och torka golvet och kolla så att inga djur är sjuka. Puh!

Jag brukar hjälpa pappa ibland efter skolan och passa småbarn som är inne i smådjursrummet. De stoppar ibland in sina små fingrar till hamstrarna och till papegojan Melker och det har faktiskt hänt att några har blivit bitna. Då gråter de så sorgligt och mammorna säger att de ska polisanmäla pappa och sånt.

En gång sa pappa att det fick var slut med ensamma barn i smådjursrummet efter det och då satte han upp en stor skylt med "Barnförbjudet" vid ingången. Men då tyckte alla i min klass att det blev urtrist eftersom nästan alla brukar gå in en sväng och gulla med djuren i pappas djuraffär när de är nere på stan. Jag höll med. Man måste få kolla på djur i en djuraffär annars är det för tråkigt! Då tog han bort skylten.